

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

ธรรมเท่านั้นจะครองโลกได้

นี่ต้องได้ทำท้อระบายน้ำ ไม่งั้นกำแพงจะพังอีกเวลาฝนตกมาก ๆ นะ ท่าน
ปัญญาท่านเป็นผู้ดูแลติดตามเอง เราก็อ่อนแอถ้าเป็นท่านปัญญาแล้ว ท่านฉลาด เรา
สู้ท่านไม่ได้ เรากำลังจะขับไล่คนงานอยู่ เขาเอาเหล็กคานมาใส่แล้วเอาสีมาทา เป็นสี
ชนิดหนึ่ง เราก็มัวว้ออะไร เราคิดตันเดาแต่ว่าคงทากันสนิมบ้างอะไรบ้าง เดี่ยวพาดเอาสี
หนึ่งมาทาเข้าอีกละซี พอมาเห็นก็ไล่เบี่ยเลย ไล่คนงานแตกฮือหนีหมดเดี๋ยวนั้นเลย คน
งานหนีไปหมดแตกไปอยู่แถวนั้น ยังไม่ได้หนีไปจริง ๆ

เราออกมาเห็นว่า ใครให้มาทาสองชั้นสามชั้น หมายความว่ายังงี้ บอกว่าท่าน
ปัญญา หือ อย่างนั้นหรือ ท่านปัญญาหรือ ถ้าอย่างนั้นนิมนต์ท่านปัญญามานี้จะพูดสัก
หน่อย พอพูดท่านอ้างเหตุผลปั๊บ ๆ เลยไล่คนงานกลับมาเดี๋ยวนั้นเลย อย่างนั้นนะ นี่
ฟังซิเหตุผล เป็นไฟเดี๋ยวนั้นเลย พอถามถึงเหตุผลที่มาทານี้เพราะอะไร ท่านปัญญามา
ชี้แจงให้ทราบถูกต้องทุกอย่าง เราโง่งต่างหาก จะต้องแก้โง่งด้วย ให้เรียกคนงานมาเดี๋ย
ยนี้ เข้าทำต่อไปได้เลย คนงานแตกไปอยู่ตามแถวนั้นแหละ นี่พูดถึงเรื่องท่านปัญญา ถ้า
เป็นท่านปัญญาเรายอมทันที ท่านฉลาดทุกอย่างเรื่องช่าง เราสู้ท่านไม่ได้ ยิ่งเรื่องเหล่านี้
โง้ย เก่งมาก

วิศวะปรมาณูของท่านปัญญา ของเล่นเมื่อไร ถ้ามอะไรไม่เคยติดเลยเรื่องเครื่อง
จักรเครื่องยนต์ นาฬิกาอะไรเหล่านี้ ทำได้จนกระทั่งจรวดดาวเทียม ทำเป็น แต่ท่านก็มี
ข้อแก้ตัว กลัวเราจะตามจับทางกระตุกละซี ถ้ามว่าทำนี้ได้ไหม รถไฟ เรือเหาะ เรือบิน
ถึงจรวดดาวเทียม เราไล่ไปถามไป ท่านบอกทำได้ ๆ แต่โรงงานที่ทำนี้ต้องเป็นพัน ๆ
หมื่น ๆ คน ทำคนเดียวไม่สำเร็จ นี่แสดงว่าท่านมีทางออกแล้วกลัวเราจะตามจับทาง
กระตุก ท่านทำเป็นหมด แต่เหมือนไม่เป็นนะ เฉยเลย ถ้ามอะไรนี้ได้ทั้งนั้น เพราะ
ฉะนั้นถึงว่าถ้าเป็นเรื่องท่านปัญญาแล้วเรายอมทันทีเลย คือท่านมีเหตุผลทุกอย่าง เราสู้
ท่านไม่ได้ ถ้าเป็นคนอื่นเราก็มัวว้อใจนึก ไปสอไปถามไปดูอยู่เรื่อย ๆ ถ้าเป็นท่าน
ปัญญาแล้วไม่เลย ปล่อยทันที เพราะทราบชัดแล้วว่าท่านรู้ว่าเราทุกอย่าง จะไปขวาง
หน้าขวางตาท่านทำไม ไม่ไปถามให้เสียเวลา ไม่เคยถาม ถ้างท่านปัญญาได้ทำอะไร
แล้วไม่เลย ความฉลาดรอบคอบ ท่านสุขุมดี ทางภายในก็ดี

พระฝรั่งที่มาอยู่วัดเรานี้รู้สึกดีไปคนละทาง ๆ ดีทุกอย่างในแง่ต่าง ๆ แต่เรื่อง
หลักธรรมวินัยเหมือนกันหมด ดี ไม่ว่าพระไทยพระฝรั่งเหมือนกันหมด เรื่องความ
แยกกายในสิ่งต่าง ๆ มีความรู้คนละทิศละทางพระฝรั่งนะ องค์นี้เด่นทางนี้ ๆ มาอยู่

หลายองค์เป็นที่น่าชมเชยทุกองค์ ไม่ทำความเข็ดหลาบแก่ผู้รับไว้ละ คือเมื่อมาอยู่ไม่ดี ไม่ว่าใครก็ตาม ถ้ามาอยู่ไม่ดี ๆ นี่มันทำให้เข็ดหลาบ เช่นอย่างเมืองนอกเขามาที่นี่ มาแล้วมาทำยังไง ๆ เมืองนอกนี้เป็นประเทศไหนมันจะติดตามไป มาซ้ำซากเข้าไปนี่เข็ดแล้ว ไม่เอา เท่าที่ผ่านมานี้เห็นดีกัน เรียกว่าแทบทุกองค์ว่างั้นเถอะ จะมีบกพร่องบ้างก็เป็นราย ๆ ไปเท่านั้น ไม่ถึงกับมาทำส่วนใหญ่ของชาตินั้น ๆ ให้เสีย

อย่างท่านปัญญานี้ท่านเริ่มฉลาดกว่าเรามาตั้งแต่ท่านมาอยู่ที่แรก ท่านมาอยู่กับเรานี้ท่านมาด้วยความชนะนะถ้าพูดแบบโลก เรายังไว้ด้วยความแพ้ เวลาท่านมาขออยู่วัดนี้ที่แรกเราก็ยังไม่รับ เพราะตอนนั้นเข้มงวดกวดขันพระทั้งหลายในการปฏิบัติจริง ๆ ไม่ใช่เล่น ๆ ตั้งแต่ ๒,๕๐๐ กว่ามาแล้วเล็กน้อย แล้วพวกนี้เข้ามาเกี่ยวข้อง เรายังไม่รับ ๆ เฉพาะท่านปัญญานี้มาขอครั้งที่หนึ่งก็ไม่รับ ครั้งที่สองไม่รับ ถึงห้าครั้งนะเราไม่ล้มครั้งที่ห้านี้เรียกว่าเราเสียท่าท่าน เพราะยังไง ๆ เราก็ไม่รับ ก็อ้างเหตุผลไปตลอด เหตุผลที่ไม่ควรรับ สุดท้ายไม่ให้รอ ถ้าอย่างอนุโลมมากก็ให้รอ พิจารณาไปเสียก่อน

ท่านมาครั้งที่ห้าก็ว่า ถ้าไม่รับจริง ๆ ท่านก็ไม่ว่าแต่ขอพักชั่วคราวเสียก่อน เข้ามาชอนนี่นะ ขอมาพักชั่วคราวมาศึกษาอบรมชั่วคราว เราก็รับ พอมาชั่วคราว ก็ตั้งแต่ปี ๐๖ จนกระทั่งปานนี้ได้ก็ปีแล้ว ท่านมาพักชั่วคราว นี่ท่านก็จะยังพักชั่วคราวเรื่อย ๆ ไป เรียกว่าเราแพ้ท่าน อู๊ย เก่ง เมื่อท่านได้อยู่แล้วก็ขับไล่อิสระไปไหน ก็เราหาของดีนี้ เหตุผลอยู่ตรงนั้น ปีหลังท่านเซอร์รี่ก็มา อันนี้ก็ไม้อะไรนัก ก็รับกันมาเรื่อย แล้วมา ๆ จนกระทั่งต้องให้รอไว้ก่อนมันมากเกินไป เราคิดเห็นว่าพระไทยเราก็มีหัวใจ ตั้งหน้าตั้งตามาศึกษาด้วยกัน พระไทยต้องมีจำนวนมากอยู่เสมอ นี่ก็รับเรื่อยมา ๆ

ที่ว่าไม่ค่อยมีเสียอะไรอย่างนี้ ก็คงจะมีบ้างจึงว่าไม่ค่อยมีเสีย มันมีแง่อยู่นั้น ก็มีองค์หนึ่ง แต่ไม่ได้เสียทางด้านธรรมด้านวินัยอย่างโจ่งแจ้งอะไร เสียด้วยความรู้ความเห็นธรรมตา เป็นพระชาติเดียวกับท่านปัญญามาอยู่ด้วยกันนี้ แต่ก่อนท่านถือคริสตศาสนามาแล้วก็มาบวช มาขออยู่วัดนี้ เห็นท่านปัญญาซึ่งเป็นชาติเดียวกันแล้วเราก็รับไว้แล้วก็มาขัดกับท่านปัญญาเสียเองซิ มาอยู่ไม่นานนักมาขัดกับท่านปัญญา ท่านปัญญาสู้ไม่ได้วิ่งเข้ามาหาเรา บอกท่านปัญญาถือศาสนาอันเดียว ผมถือทั้งสองศาสนา ถ้าว่าตา ท่านปัญญาก็มีตาเดียว ผมมีสองตา ผมมีความสว่างกว่าท่านปัญญา ทางนั้นติดก็เลยเอาหน้ามาพูดให้เราฟัง ว่าเวลานี้ท่านองค์นั้นท่านถือคริสตศาสนาด้วยถือพุทธศาสนาด้วยทั้ง ๆ ที่บวชเป็นพระอยู่ที่นี่ ท่านบอกท่านได้พระอาทิตย์สองดวง เท่ากับตาสองตา ท่านปัญญานี้มีตาเดียว สู้ท่านไม่ได้ว่างั้น ผมก็ไม่ทราบจะว่ายังไง

เราฟังแล้วก็เฉยเหมือนไม่รู้ไม่ชี้ พอได้จังหวะ ไหนมานี้ พระมาก ๆ อยู่ไหนเราอยู่ศาลาตอนเช้าด้วย มานี้ ไหนว่าไง ท่านว่าอย่างนั้น ๆ กับท่านปัญญาใช้ไหม บอกว่า

ใช่ เอ้า ตอบเดี๋ยวนี้นะ พระอาทิตย์จะมีรอยดวงก็ตาม ดวงจะมีรอยตากก็ตาม แล้วเป็นตา บอดเสียทั้งหมดแล้ว พระอาทิตย์จะมีพันดวงก็ไม่มี ความหมาย ท่านเป็นประเภทไหน เราร่างนั้น ถ้าคนมีตาดีเพียงสองตานี้ใช้ได้ทั่วโลก เขาใช้กันมาทั่วดินแดน ท่านมีรอยตา เป็นยังไง ตาบอดทั้งหมดทั้งรอยตาเป็นยังไง พระอาทิตย์รอยดวงไม่มี ความหมาย สำหรับคนตาบอด ท่านเป็นพระประเภทไหน ท่านเตรียมออกจากวัดในวันสองวันนี้เนาะ ไล่ไปเลย

เห็นไหม พระอาทิตย์รอยดวงไปไหนไม่รู้เนาะ ทราบข่าวว่าไปสีกแล้วไปเอาพัน ดวงก็ไม่รู้แหละพระอาทิตย์ ใส่เปรียงเลย อย่างนั้นแหละเรา ตอบเท่านั้นละ คำนมาซิ ที่เราตอบไปนี้คำนมาซิ ตาบอดมีตาร้อยดวงก็ตามตาบอดทั้งหมด พระอาทิตย์พันดวงก็ไม่มี ความหมายสำหรับคนตาบอดใช่ไหมละ นั้นคำนมาซิ ถ้าคนตาดีอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ ไปหาพระอาทิตย์ที่ไหนมาร้อยดวง ดวงเดียวก็พอทั่วโลกดินแดนมาตั้งกับตั้งกัลป์แล้ว ใช่ไหม ก็ตอบรับกันอย่างนั้น ท่านยอมรับไหม ยอมรับ ยอมรับแล้วไป ไล่ทันที ไม่ยอมรับ เอ้า โต้มา ยังบอกเปิดข้อให้โต้มาอีกนะ ท่านบอกท่านไม่ได้ ท่านยอมรับ ยอมรับไป ขับหนีเลย นั้นอย่างนั้นแหละ ไม่ยากนะ ปืบเดียวเท่านั้น เอ้า คำนมาซิที่พูดเหล่านี้ คำนมาลองซิเนาะ ก็อย่างนั้นแหละเหตุผล เอาป่า ๆ ถิ่น ๆ มาพูดนี้

ศาสนามีอยู่ทั่วไป เราให้ชื่อว่าศาสนา ๆ เฉย ๆ ไร่ปุ๊กก็ไร่หอยมันไม่ว่ามันถือศาสนา มันก็ถือของมันอยู่ชั้นแหละ ลงมันเป็นเจ้าของพระที่ปฏิบัติทางศาสนา รักษาศาสนา มันก็เป็นเจ้าของวัดละชี มันก็เป็นเจ้าของศาสนาเข้าใจไหมละไร่ปุ๊กก็เนาะ ใครไม่ เป็นทำไร่หอยไร่กัดก่อนนะ ตั้งแต่กับเรามันก็ไม่ถอย เราก็คือเป็นพ่อของศาสนา มันยังจะ ฟาดพ่อมันอีก วันหนึ่งไล่ตีเอาหลงทิศไปเลย โห มึงมาเล่นกับพ่อมึงหรือ เอาไม้ไล่ตีเอาเลย ตั้งแต่นั้นมาพอเห็นเราเข้าไปหลบเลยเทียว ไร่ มึงกลัวพ่อมึงแล้วหรือ เราตีทั้งรักมันนะ ทำทำคึกคักแล้วตีเลยอย่างว่า จิตเป็นอย่างหนึ่ง เหตุผลเป็นอย่างหนึ่ง ต่างกัน อย่างนั้น ตีลงในเหตุผลเพื่อฝึกหัดก็เป็นอย่างนั้น

อย่างที่เคยพูดแล้วตีหมาไอ้หมีเรานะ เลยจะให้ไอ้หมีเป็นครูสอนพวกนี้ มันโง่เอานักหนา ไอ้หมีมันไปรังแกเขา เฮ้อ ๆ ใส่เขา เอาไม้ตีเลย พระก็เอาไม้มาตี พอถูกไม้ตีไอ้หมีหมอบเลย ตีแรงเท่าไรยิ่งหมอบลง ๆ นี่เขายอมแล้วทำไมไม่หยุดตี ทำไมเป็นอย่างนั้น ผู้ฝึกมันโง่จนจะตายนี่นะ ฟาดหลังผู้ตีสักหน่อยนะ สอนหมาให้ฉลาดมันยิ่งโง่กว่าหมายังไง ไปฟาดหลังพระให้หน่อย หรือเราที่สอนนี้ใครมาฟาดหลังเราฉลาดกว่าเรา เอ้า ฟาดเลย เราก็คือเปิดให้ด้วยนะ ไม่ใช่จะตีคนนั้นคนเดียว มาตีเราตีได้ถ้ามีเหตุผลตี อย่างนั้นซึ่งการพูดมันต้องมีเหตุผลอย่างนั้นซึ่งมันถึงฟังกันได้

ตีหมา-หมาเขายอมแล้วก็รู้ มองเห็นเขายอมแล้วก็ต้องหยุดชั กี้ตีเพื่อให้เขาตีนี้ เมื่อเขาตีแล้วก็ต้องยอมรับชั มีแต่รำเปรี้ยว ๆ ทางนี้ต้องกระหนาบ ดีที่เราไม่ถือไม้ไป ฟาดข้างหลังพระแล้วถึงสอนที่หลัง มันจึงสมเหตุสมผลว่าสอนหมาไม่เป็นท่า เราต้องเอาหนักยิ่งกว่า ฟาดพระให้หนักกว่าหมามันถึงถูก ใครจะฟาดเรา เอาฟาดมา ถ้าเหตุผลแล้วฟาดมาเลย ยอมรับเหตุผลอย่างที่ว่านี้แล้ว ทาสีนี้ พอท่านปัญญา มาอธิบายให้ฟัง ทาสีนี้สำหรับกันนั้น ทานั้นสำหรับกันนั้น ท่านพูดมีเหตุผลเรายอมรับทันที คนงานเต็มอยู่นั้นเรียกคืนมาเดี๋ยวนั้นเลย ก็อย่างนั้นแล้วเหตุผล อย่างอื่นไม่ได้จะพูดจริง ๆ ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ

เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการ การแสดงออกทุกอย่างเราจึงไม่มีคำอะไรสะทกสะท้านว่าผิดไป เรื่องเป็นธรรมแล้วกวาดไปหมดเลย ธรรมเท่านั้นที่จะครองโลกได้นอกนั้นครองไม่ได้ เรื่องกิเลสอย่าหวังเอามันมาครองโลกนะ มีแต่มันจะบีบหัวคน แหกกระจัดกระจายไปทุกวันนี้มีแต่กิเลสทั้งนั้น ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรกแล้วก็เหมือนโรคไม่มียาไม่มีหมอ มีแต่คอยตายอย่างเดียว ถ้ามียามีหมอบ้าง เจ้าของก็ระวังของ แสงไม่ฝ้าฝันต้อตึงแล้วก็ดี ก็อย่างนั้นชั

ในการที่นำพี่น้องชาวไทยคราวนี้ก็รู้สึกที่เราเอาเต็มสัดเต็มส่วนในหัวใจของเรา ด้วยความเมตตา เราไม่ได้นำเล่น ๆ กิริยาท่าทางอะไรแสดงออกมีแต่เรื่องธรรมล้วน ๆ ทั้งนั้นที่เรา นำออกมา ไม่มีกิเลสตัวใดแฝงกิริยาว่าเป็นกิเลสในนั้นไม่มี กิริยาออกจริง แต่ธรรมเป็นผู้ส่งออก พลังของธรรมส่งออก ๆ เป็นกิริยาท่าทางใดก็ตาม เป็นอำนาจของธรรม พลังของธรรมส่งออก ๆ ทั้งนั้น เหมือนกับน้ำที่สะอาด สาดไปตรงไหนก็เป็นน้ำสะอาด ๆ มันก็สะอาดไปเรื่อย ๆ ไม้ไซของสกปรก ซึ่งตกไปที่ไหนเลอะเทอะไปหมด นั้นมันต่างกัน กิเลสไปไหนเลอะเทอะไปหมด ถ้าธรรมไปไหนสะอาดไปเรื่อย ๆ ชะล้างไปเรื่อย คนนั้นสร้างความสกปรก สร้างความสะอาดด้วยธรรม สร้างความสกปรกด้วยกิเลส แล้วก็สร้างความสะอาดด้วยธรรมก็ชะล้างกันไปได้ แก้ไขตัดแปลงกันไปได้ ดีขึ้นได้นะ

เพราะฉะนั้นธรรมจึงเป็นของจำเป็นสำหรับโลกตลอดมา ใครจะมาลบล้างไม่ได้เลยเรื่องธรรมนี้ ถ้าไม่อยากจมกันทั้งโลกทั้งสงสารอย่ามาลบล้างธรรมว้างนั้นเลย ธรรมเป็นของสำคัญมากทีเดียว อะไรจะเหนือธรรม ถ้ามีแต่กิเลส อวดเท่าไรยิ่งเลวไปตลอดนะ อวดเท่าไรอวดกิเลส อวดความผิดความพลาดอวดดีอวดเด่น ทั้ง ๆ ที่ชั่วช้าลามกที่สุด อวดเท่าไรยิ่งเลวลง เพิ่มความเลวลง ๆ คนประเภทนั้น พลิกแพลงเปลี่ยนแปลง ร้อยล้านพันคม เป็นร้อยของบุตรของคูของพี่น้องของไฟเผาโลกดินแดนตั้งแต่ตัวออกไป

ทั้งนั้น ไม่มีชั้นใดดี เพราะฉะนั้นอย่าหาเล่ห์หาเหลี่ยมมาแก้ต่ออรรถต่อธรรม แก้เท่าไร ยิ่งเพิ่มเข้า ๆ

เหมือนกับกองมูตรกองคูด กลิ้งไปไหนสาตไปไหน ก็กองมูตรกองคูดกระจายไปทั่วนั้น มันเป็นทองคำขึ้นมาเมื่อไรจากการสาตกระจายมันออกไปนั้น มันก็เป็นมูตรเป็นคูดแตกกระจายจัดกระจายไปทั้งนั้นแหละ ของไม่ดีจะมีเล่ห์เหลี่ยมขนาดไหน ก็เล่ห์เหลี่ยมของกองมูตรกองคูดทั้งนั้น ไม่ใช่เล่ห์เหลี่ยมของของดีของดี ของดีวางไว้ที่ไหนดี เคลื่อนออกไปไหนก็ดี สมมุติว่าเก็บในตู้ในหีบก็ดี เอาไว้ที่ไหนดี แสดงออกก็ดี ของดีดีหมดนะ ถ้าของชั่วแสดงออกที่ไหนแสดงความชั่วตลอดเวลา ยิ่งออกกลดลายนมากเท่าไรยิ่งความชั่วระบอบสาตกระจายออกจากตัวเองให้เหม็นคลุ้งไปหมดทั่วโลกดินแดน

ใครอย่าเอาความชั่วมาอวดความดีนะ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย นอกจากเป็นความเสียหายแก่ตนและส่วนรวมให้กระทบกระเทือนไปเท่านั้น ไม่มีชั้นดี ถ้าดีพระพุทธเจ้าจะไม่มีในโลกนี้มาสอนโลกให้เป็นคนดี ด้วยการชำระความชั่วคือกิเลสนี้ จะไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดมาตรัสรู้ได้เลยเพราะสู้กิเลสไม่ได้ นี่พระพุทธเจ้าองค์ไหนมาตรัสก็ชะล้าง ๆ ตลอดเวลา ก็ดีมาตลอด พระพุทธเจ้าองค์ไหนบกพร่องไม่เคยเห็นมี แต่กิเลสบกพร่องมาตั้งแต่โคตรแต่แซ่ปู้ตายายดึกดำบรรพ์ มันถ้ายทอดก็โคตรก็แซมมา เป็นโคตรแซ่ที่หลอกลวงต้มตุ๋นทำลายโลกให้พินาศฉิบหายไปทั้งนั้น ๆ เลยนะ ไม่ได้เหมือนธรรม จึงขอให้พากันฟังเสียงอรรถเสียงธรรม

นี่ก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว เราไม่สะทกสะท้านในการสอนของเราว่าผิดไปในการสอนโลกคราวนี้ในชีวิตนี้ ในหัวใจดวงนี้ว่างั้นเลย ถอดออกมาจากหัวใจดวงนี้มาสอนด้วยความแม่นยำ ๆ ในหัวใจตนเองแล้วก็แม่นยำออกไปในการแสดงออก เราไม่เคยสะทกสะท้านนะ ใครจะว่าอะไรเราไม่เคยสนใจ ไม่มีอะไรเหนือธรรม เรื่องความดีความดีความถูกต้องดีงามทุกอย่างแล้วไม่มีอะไรเหนือธรรม เรื่องเหล่านั้นอย่ามาอวดมีแต่เรื่องกิเลสทั้งนั้นมาทำลายธรรม มาเห่าฟ้อ ๆ เท่านั้นเอง เห่าก็อยู่ในถึงขยะเสียด้วยนะ เห่าขึ้นฟ้าด้วย เป็นหมาเห่าฟ้าจากถึงขยะ นั้นละเห่าธรรมเป็นอย่างนั้น พวกเราพวกถึงขยะ ฟ้าเทียบกับว่าธรรมธาตุ หมาเห่าฟ้าเห่าเท่าไรก็อยู่ชั้น ไม่ทราบฟ้าอยู่ไหน เห่าฟ้อ ๆ ไปเฉย ๆ เห่าแล้วก็ไปนอนอยู่ในถุ้งมูตรถุ้งคูดอันเก่าไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร เพราะฉะนั้นจึงอย่าเอามาอวดนะ

นี่เราก็อสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย การสอนทุกสิ่งทุกอย่างเราชวนขวยคั่นคว้ามมาแทบเป็นแทบตาย ถึงขั้นจะสลบไสลก็มี เฉียด ๆ ก็บอกไม่ถึงขั้นสลบก็บอกไม่สลบเฉียดมาตลอด ๆ เรื่องความเพียรนี้นะ ขวนขวยหาธรรมที่เจ้าของต้องการ ที่มุ่งหวังอย่างยิ่ง จากนั้นมาแล้วได้มาตามที่ชวนขวยตามหนทางพระพุทธเจ้าทรงสอนแล้ว

ด้วยสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง ปฏิบัติตามนั้นเดินตามนั้นไม่ให้คลาดให้เคลื่อน เข้มทิศทางเดินนี้ไปเพื่อความถูกต้อง ไปเพื่อมรรคผลนิพพาน เมื่อเราไม่ปลิกไม่แฉะแล้วจะไปไหนถ้าไม่ไปมรรคผลนิพพาน นี่ละผู้ปฏิบัติตาม เช่น สาวกได้ยินได้ฟังแล้วตามนั้นไปเลย ท่านก็เจอเอา ๆ สำเร็จมรรคผลนิพพานสักเท่าไร เป็นสรณะของพวกเรา มีแต่พวกตามเสด็จพระพุทธเจ้าโดยสวากขาตธรรมเป็นผู้พาดำเนิน

ท่านสอน-สอนเพื่อมรรคเพื่อผล มรรคผลท่านครองไว้แล้วท่านทำรุกรูหมายปลายทางให้เข้าตรงจุดนี้ ๆ จะเข้าเจอตรงนั้น ๆ เป็นโมฆะที่ไหน เมื่อปฏิบัติตามก็รู้ก็เห็นนะซี เมื่อรู้เห็นแล้วทำไมพูดไม่ได้ คนตาบอดลูบลำอะไรมันไม่เห็น มันลูบลำถูกมันก็พูดได้ คนตาดีทั้งลูบลำได้ทั้งเห็นทั้งได้ยินทำไมจะพูดไม่ได้ พระพุทธเจ้าตาบอดที่ไหน สาวกอรหัตตอรหันต์ท่านตาบอดที่ไหนพอที่จะมาลูบ ๆ คลำ ๆ สอนโลกสงสารละ ท่านสอนด้วยหูแจ่มตาสว่าง โลกวิทู รู้แจ้งกระจ่างไปหมดตลอดเวลาด้วยนะ นั่นละธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนโลก

ใครจะยึดก็ยึดนะ อย่าอวดดี อย่าเอากิเลสมาอวดธรรมว้างั้นเลย การไม่ยอมรับการถืออิฐิมานะ ล้วนแล้วตั้งแต่กิเลสทั้งนั้นละอวดธรรม ๆ อยู่ในหัวใจเรา แล้วจะสร้างความทุกข์ความเดือดร้อนให้แก่เราตลอดไป อันนี้ไม่เกิดผลอย่านำมาใช้ ธรรมพระพุทธเจ้าในข้อใดบทใดล้วนแล้วตั้งแต่เป็นน้ำดับไฟ ๆ ให้เอานั้นเข้ามายึดมาปฏิบัติ โง่แสนโง่ก็ตามขอให้ยอมรับพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าไม่ใช่คนโง่เท่านั้นพอแล้ว เอกไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้า ขอให้เชื่อฟัง เราเป็นลูกชาวพุทธด้วยแล้วควรจะเชื่อฟังกันนะ ไม่ได้มากแบบพระพุทธเจ้าก็ตาม ก็ให้ได้แบบลูกศิษย์ที่มีครูดำเนินตามครู ด้วยอำนาจแห่งสติกำลังของตนมากน้อยเท่าไร บิกบินไปตาม ฝ่าฝืนความชั่วไปตาม นั่นถูกต้องนะ

เราอย่าเอาความชั่วมาอวดธรรม แล้วสร้างตั้งแต่ความชั่วซ้ำลามาก ใครจะเป็นคนรับความชั่วซ้ำลามาก ก็เราเป็นผู้ทำใครจะมารับ ก็เราเป็นคลังของความชั่วซ้ำ ความทุกข์มันอยู่กับเราด้วยกันทั้งนั้นแหละ ถ้าไม่ปฏิบัติตามแล้วจมนะ ชีวิตลมหายใจนี้เราสูบมาตั้งแต่วันเกิดไม่ใช่เหรอวิเศษวิโสอะไร ลมหายใจเท่านั้น ถ้าไม่เอาความดีเข้าไปบรรจุในนั้นให้เป็นสารประโยชน์ขึ้นมา คนนั้นหมดความหมาย สัตว์ตัวนั้นตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์ อย่าเอามาอวดธรรมพระพุทธเจ้า เลิศเลอมาแต่กาลไหน ๆ ไม่มีอันใดที่จะชนะธรรมพระพุทธเจ้าได้เราไม่เคยได้ยิน มีแต่ธรรมชนะความชั่วตลอดเวลา มา แล้วความชั่วจะไปชนะธรรมพระพุทธเจ้าไม่มี ชนะพระพุทธเจ้าไม่มี แล้วธรรมนั้นละธรรมที่เลิศเลอมาสอนพวกเรา ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

นี่สอนทุกแบบทุกฉบับแล้ว นับเป็นเวลาก็ตั่ง ๕๑ ปีแล้ว ที่แรกก็สอนพระกรรมฐานเราอยู่ในป่าในเขา เพราะตอนนั้นเราอยู่ในป่าในเขา พระก็แอบเข้าไปอยู่นั้น

ด้วย ไปที่ไหนติดตามไปพระนั่นนะ ตั้งแต่สมัยพ่อแม่ครูจารย์ยังอยู่นั้นยังดี เพราะท่าน
 กิดกันช่วยด้วย การดำเนินของเราเราไปไหนสะดวกสบาย เมื่อท่านอนุญาตเรียบร้อย
 แล้ว ตกกลางคืนเรียบร้อยแล้วจะไป คิดว่าจะไปทางไหนท่านถาม คราวนี้คิดว่าจะไปทาง
 นั้น ๆ เรื่องของเราแล้วเราจะไม่มีลี้ลับเปิดเผยเที่ยว เพราะท่านจะได้แนะ ตรงไหนควร
 ไม่ควรท่านจะแนะอีกทีหนึ่ง คราวนี้ว่าจะไปทางนั้น ๆ ท่านก็บอก เออ ดี แถวนี่ดี
 เพราะท่านเคยไปแล้ว ท่านเคยไปหมดแล้ว พุดขึ้นที่ไหน ๆ ท่านรู้หมดแล้ว เอ้อ ที่นั่น
 ดีนะ

จากนั้นมาบ๊อบ ไปก๊องค์ นั้นขึ้นแล้วนะ ว่าไปองค์เดียว นี่ละผางทันที ทุกครั้งนะ
 พอว่าไปองค์เดียว เออ ท่านมหาไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ นั้นเห็นใหม่ละ ให้
 ท่านไปองค์เดียวใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ท่านพุดมือส่ายไปตามนี้ พระนั่งฟัง ใครจะไปยุ่ง
 ก็ร่มโพธิ์ร่มไทรก็คือท่านเอง เราก็ก็นไปสบาย ๆ ตอนนั้นสบายก็ยอมรับว่าสบาย ไปจริง
 ๆ เอาจริง ๆ กลับมามีแต่หนังห่อกระดูกมาเท่านั้น เนื้อไปไหนหมดไม่รู้ มันผอมมันโซ
 ขึ้นเวทิมืดถอย นี่ที่ท่านว่าให้ไปองค์เดียวอย่าให้ใครไปยุ่ง เพราะท่านรู้นิสัยนี้ เอาจริง
 เอาจัง

มาบางครั้งถึงขนาดท่านร้องไห้ออกเลย เราไม่ลืมนะ ลงมาจากภูเขามันจะเป็นอะไร
 ก็ไม่รู้ นะ การอดการอิมเราก็กเคยทำมานานแล้ว แต่ไม่เหมือนคราวนี้ คราวนี้ไม่ทราบ
 เป็นยังไง มันชูปมันผอม ผิวหนังเรานี้เหมือนทาสมัน เหลืองหมดตัวเลย ใครมองเห็น
 เขาก็ตื่นตกใจด้วยกัน เพราะฉะนั้นท่านถึงร้องไห้ออกเลย พอมาถึงท่านแล้วพอกราบท่าน
 เฮ้ย ทำไมเป็นอย่างนี้ละ ว่าอย่างนั้นนะ คึกคักขึ้นเลย เพราะมันเหลืองหมดตัว คงจะ
 เป็นดีช่านท่านนะ เราไม่ได้เจ็บป่วยอะไรนะ เพราะการฝึกกรรมเราอย่างนั้นเอง เราก็ก
 คอยฟัง พ่อแม่ครูจารย์พุดอะไรนี้ของง่ายเมื่อไร จะไปตบง่าย ๆ ได้หรือ ท่านว่า เฮ้ย
 ทำไมเป็นอย่างนี้ละ คือตัวเราเหลืองเหมือนทาสมัน ชูปผอมมากที่เดียวลงมาที่ไร เป็น
 แต่เพียงว่าคราวนี้มันเหลืองหมดทั้งตัว นอกนั้นก็ธรรมดา ผอมแห้งลงมาทุกทีเพราะขัด
 เต็มเหนี่ยว ๆ

มาเวลาคุณธรรมะกันนี้พืดกันใหญ่เลย อย่างนั้นนะ มันกล้าหาญ ความรู้มันเป็น
 ขึ้นในหัวใจนี้มันกล้าหาญตามความรู้ของตัวเอง เข้าใจว่าแม่นยาแล้ว เข้าไปหาท่านหน้า
 ผากแตกออกมาทุกที ๆ แต่ขยันมากที่จะขัดกันกับท่าน บรรดาลูกศิษย์ของท่านเท่าที่
 เราสืบทราบมานี้ องค์ไหนพุดก็เป็นเสียงเดียวกัน ไม่มีองค์ไหนที่ได้ตอบหรือถกเถียง
 กันอย่างใหญ่โตเหมือนหลวงตานี้กับพ่อแม่ครูจารย์มัน ไม่เคยมีองค์ไหน มีท่านองค์
 เดียวนี้ มันจะหัวแข็งแต่โน้นมาละมั้ง ขัดกันกับครูนี้ โถ ของเล่นเมื่อไร พระแตกไปฟัง

นี่เต็มศาลาใต้ถุนกุฏิ เต็มวัดมาหมดเลย ชัดกันสองต่อสองข้างบนเสียงลั่น ข้างล่างพระเต็ม

นี่เราพูดถึงเรื่องมันจริงมันจังมาก ตอนนั้นไปองค์เดียวไม่ให้ใครไปด้วยเลย ท่านก็เป็นผู้ช่วยด้วย ให้ไปองค์เดียวใครอย่าไปยุ่งท่านนะ จากนั้นแล้วไปที่ไหน โอ๊ย เหมือนหมาไล่เนื้อ เราเหมือนเนื้อ พระทั้งหลายเหมือนหมา ไล่กันอยู่นั่น ไปอยู่ภูเขาลูกนี้ไปอยู่ถ้ำนี้ไม่นานนะ ประมาณ ๒ อาทิตย์ต้องเปลี่ยนไม่เปลี่ยนไม่ได้พระติดตาม มันก็ลำบากเพราะบาตรลูกเดียวนี่ละ คือบาตรลูกนี้ไม่มีข้าวมันบาตรเปล่า ๆ

ครั้งไปที่ไหนก็ออกบิณฑบาตเขาละซี ชาวบ้านเขาก็เห็น ทีนี้พระซึ่งเป็นเหมือนหมาจุกแก่งก็ตามไปสวดไปเรื่อยไป เดียวก็ทราบอาจารย์มหาบัวอยู่ที่ไหน แล้วตามไปเดี่ยวองค์นี้มาเดี่ยวองค์นั้นมา ไม่สบายมันขาดความเพียรจะว่าไง หลบขโมยหนีจากหมู่จากเพื่อน กลางคืนก็ไป นี่เรื่องขโมย เพื่อตัวเองได้รับความสะดวกในการบำเพ็ญ ให้มีการสืบเนื่องตลอดเวลาระหว่างความเพียรกับกิเลสกับธรรมพัดกัน ไปที่ไหนก็เป็นอย่างนั้น ๆ รุม ๆ ตลอด โห นั่นละตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มันมรณภาพแล้ว จนมาเกี่ยวโยงกับโยมแม่ เอาโยมแม่บวชแล้วก็เรียกว่าถูกมัดแล้วตั้งแต่นั้นมาจนปานนี้ นี่พูดถึงเรื่องเรากระเสือกกระสนกระวนกระวายหาอรรถหาธรรมมาให้พี่น้องทั้งหลาย

ที่แรกเราก็ไม่ได้เคยคิดว่าจะได้เกี่ยวโยงกับพี่น้องชาวไทยเราถึงขนาดนี้นะ เรามุ่งต่อเราอย่างเดียว มุ่งอรหัตตผลคือจะให้ไปเป็นพระอรหันต์เท่านั้นเองในชาตินี้ ไม่เป็นให้ตาย เราได้ฟังธรรมจากพ่อแม่ครูจารย์มันสมเจตนาที่มุ่งหมายแบกหน้ามาหาท่าน เพราะความสงสัยของเราเรื่องมรรคผลนิพพาน ความต้องการมรรคผลนิพพานก็มาก แต่มีความสงสัยมาตัดทอน นี่ละเห็นไหมเรียนมากเรียนน้อยเป็นยังไง แบกมหาไปหาท่าน ท่านเป็นมหาอะไรท่านทำไมสอนเราได้ ลงใจอย่างสนิทเลย เราแบกมหาไม่เห็นได้ อะไรมีแต่ความสงสัย นี่ละมีแต่ความจำเห็นไหมละ จำมาเท่าไรก็มีแต่ความสงสัยแทรกเข้าไป ๆ ถึงนิพพานก็สงสัยนิพพาน พอไปหาท่านนี้ใส่เปรี้ยว ๆ ลงใจฝังหมดเลย เอาละที่นี้ นั่นลงใจแล้วนะนั่น

ทีนี้เอาละที่นี้หมดปัญหาแล้ว ย้อนมาถามเจ้าของทีนี้จะจริงไหม ไปถามท่านทุกอย่างในบรรดาข้อสงสัยหายทั้งหมดแล้ว ทีนี้เราจะจริงไหม ทางนี้รับขึ้นทันทีเลยรับกันต้องจริง ไม่จริงต้องตายเท่านั้น นู่นเห็นไหมละ จากนั้นมาก็พุ่งเลย นั่นละเราถึงได้ลำบากลำบากมากจริง ๆ แต่ไม่ได้ถึงขั้นสลบเหมือนพระพุทธรเจ้า แม้จะไม่ถึงก็ตาม พูดนี้ไม่ได้วัตรอนนะ ไม่ถึงก็ตาม เมื่อถึงคราวจะถึงตายแล้วก็ปล่อยเลยทันที อย่าว่าแต่เพียงสลบเลย นี่มันเฉียดสลบ ๆ ยังไม่ถึงขั้นสลบก็ตาม เมื่อถึงกาลที่มันจะข้ามหัวสลบไปถึงตาย มันจะไปทันทีเลย

เรื่องความเพียร ยกตัวอย่างเช่น นั่งตลอดรุ่ง วันนี้จะนั่งตลอดรุ่ง กระเบียดหนึ่ง เคลื่อนไม่ได้เลยนะ นั่งแบบไหนต้องแบบนี้เคลื่อนไม่ได้เลย ต้องให้ถึงเวลา ถ้ายังไม่ถึงเวลานั้นมันจะตายก็ยอมเลย เข้าใจไหม ไม่สลับแหละ แต่มันจะถึงขั้นตายในระยะนั้นต้องตายเลย สละทันที นี่เรียกว่าเด็ดโหม่พี่น้องทั้งหลายพิจารณาซิ พูดด้วยอำนาจแห่งความเมตตาสงสารที่เราบิภินมาได้ผลเป็นที่พอใจ เพราะการเข้มข้นกวัดขันไม่อ่อนแอท้อแท้ เอาจริงเอาจัง ผลก็ได้เป็นที่พอใจอย่างนี้มา จนกระทั่งถึงคดีย้อนหลังไป ความพากเพียรของเราตั้งแต่วันก้าวขึ้นสู่เวที มีจุดใดตอนใดระยะใดที่มีความอ่อนแอท้อแท้ มองหน้ามองหลังอะไร อยากเตลิดเปิดเปิงลงเหวลงบ่อไปที่ไหน ไม่มี มีแต่พุ่ง ๆ ๆ เลย คดีย้อนหลังจนน่ากลัว กลัวความเพียร มันพิลึกพิลั่น

คือระยะที่เราพิจารณาย้อนหลังเป็นระยะที่ผ่านมารีบร้อยแล้ว แล้วธาตุขันธ์ก็เป็นอย่างนี้ ความสำคัญมั่นหมายหรือความมุ่งมั่นต่อแดนมรรคผลนิพพาน ก็สงบของมันลงไปเสียบลงไป หายลงไปหมดแล้ว แล้วย้อนพิจารณาตามหลังที่เรากำลังปฏิบัติอยู่นั้น โอ๊ย ชยะ ๆ นะ กลัว หือ อย่างนั้นมันก็ทำได้ ๆ อย่างนั้นมันก็ทำได้ ถ้าทำเวลานี้เรียกว่าตายเลยว่างั้นเถอะพูดง่าย ๆ ตอนนั้นมันเต็มไปด้วยความมุ่งมั่นทุกอย่าง อะไรจะหนักขนาดไหน แดนแห่งมรรคผลนิพพานขวางหน้าอยู่ตลอดเวลา เหมือนหนึ่งว่าเอ๋อจะถึง ๆ มันก็พุ่งกันใหญ่ซิ ครั้นเวลามันเต็มที่แล้วถึงพิจารณาย้อนหลังไปนี่ โห้ย น่ากลัวความเพียร เราไม่ได้เคยตำหนิความเพียรของเราว่าอ่อนข้อที่ตรงไหน มีตั้งแต่ น่ากลัว ๆ

เอาจนกระทั่งถึงเหตุถึงผลเต็มเหนี่ยวกันเลย ฟาดจนขาดสะบั้นลงไปในบรรดาข้าศึกศัตรูทั้งหลายที่บีบหัวเราลงจมอยู่ในวัฏฏานี้มากก็ปักก็กลบไปแล้ว ได้ขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจ จำขึ้นมาแล้วเป็นยังงี้ นี่ละเอาอันนี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ยังว่ามาหาโกหกอยู่หรือ เราสอนแทบล้มแทบตาย ตั้งแต่เริ่ม ๕๑ ปีได้แล้ว ตั้งแต่พระติดสอยห้อยตามตลอดมา ต่อจากนั้นก็กว้างออก ๆ ก็ไปใหญ่เลยอย่างทุกวันนี้ นี่เทศน์มาได้ ๕๑ ปี ธรรมะทุกประเภท ๆ

แต่ก่อนก็มีแต่ธรรมะหม้อเล็กหม้อจืด ๆ อยู่ในป่า เทศน์สอนพระมีแต่เด่น ๆ ทั้งนั้นละฟาดนิวเคลียร์นิวตรอน ๆ ออกตลอดเลย ทีนี้เวลามาเกี่ยวกับผู้คนญาติโยมมากเข้า ๆ หลายล้นหลายปากหลายนิสัยใจคอ ก็ต้องเป็นแกงหม้อใหญ่ขึ้นมา การจะตบจะตีจะสั่งจะสอนต้องมองไปเสียก่อน หัวคนนี้เป็นหัวอะไร นี่หัวคนเฒ่า นั่นหัวเด็ก อันนี้หัวอันธพาลมาอยู่ข้างหลัง เวลาตีมันตีไม่ถนัดละซี หยิบนุ่นมาตีหยิบนี้มาตี ไม่ถนัด ตามความมุ่งหมายที่จะสอนเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริง ๆ เพราะความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน ไม่ว่าจริตนิสัยตลอดด้วยของคน มันก็ต้องได้แกงหม้อใหญ่เทศน์สะปะสะปะ

ถึงอย่างนั้นก็ตามเราก็คเทคนต์เต็มเหนี่ยวมาแล้วได้ ๓ ปีเต็มแล้ว เทคนต์ออกทั่วประเทศ ไทยเราแหละ แต่ก่อนก็ออกอยู่แล้วพี่น้องทั้งหลายก็ทราบ คราวนี้เป็นคราวที่เปิดทั้ง แกงหม้อใหญ่หม้อเล็กหม้อจิวไปตาม ๆ กัน มีแต่สอนเพื่ออรรถเพื่อธรรม

ธรรมศาสนาของพระพุทธเจ้านี้เป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดมานะ อย่าให้กิเลสมาเหยียบย่ำทำลายได้ว่ามรรคผลนิพพานไม่มี ๆ มีแต่กิเลสตีตลาดแล้วสร้างพื้นสร้างไฟเผาโลกดินแดน มีใครพากันเข็ดกันหลาบข้างไหม กิเลสมัน หลอกโลกแล้วมันสร้างพื้นสร้างไฟเผาหัวใจตลอดมา ด้วยความโลภด้วยความโกรธ ราคะตัณหา สร้างไม่หยุดไม่ถอย เผาทุกหัวใจ ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใดเผาได้ทั้งนั้น กิเลส มันอยู่เหนือทั้งนั้น แล้วใครเป็นคนดีคนดีพอจะเอาผลของกิเลสมาอวดธรรมของพระพุทธเจ้ามีไหม มันไม่มี ไปที่ไหนเดือดร้อนเป็นพื้นเป็นไฟ การแต่งเนื้อแต่งตัวประดับ ประดาที่อยู่กินที่อาศัยหลับนอน มีแต่ตกแต่งด้วยอำนาจของกิเลสมันหลอกลวง ๆ ข้างในที่เป็นไฟอยู่นั้นมันไม่ให้ดู มันให้เห็นตั้งแต่ภายนอกให้เป็นบ้างกับมัน ธรรมจ้อเข้าไปภายในเห็นหมด เอามาพูดได้ละซี พระพุทธเจ้าท่านเห็นอย่างนั้นนี่นะ ต่างคนต่าง ปฏิบัตินะ

นี่เราพูดจริง ๆ เวลาเราตายแล้วก็ยากครูบาอาจารย์องค์ไหนท่านจะมาพูดนะ เพราะท่านเกรงอกเกรงใจโยมอะไร ๆ ใจเราฟัดตะไปเลยว่างั้นเถอะ เข้าใจไหมฟัดตะ มันมวยวัดนี้ กิเลสอยู่ไหนพุ่งเข้าเลย ๆ แพ้ชนะไม่สนใจ กิเลสหายหมาแล้วพอเข้าใจ ใจใหม่ ใจเรื่องแพ้เรื่องชนะอย่ามายุ่ง ขอให้กิเลสหายหมาอย่างเดียวเท่านั้น ไม่ให้มัน หายแมว ถ้าหายแมวมันจะตะปบเราได้ ฟาดมันหายหมาเลยเข้าใจหรือ เอาละวันนี้ เทคนต์เท่านี้

(ผ.อ.ร.ร.อุตรธรรมานุสรณ์ย้ายมาใหม่มากราบนมัสการ) ตั้งใจสอนดี ๆ นะ สอนเด็กเล็กเด็กน้อยให้ดี ครูต้องเป็นแบบพิมพ์ที่ดี ถ้าครูเป็นแบบพิมพ์ที่ดีสอนเด็กก็ ดี มีเท่านั้นละ ที่นี้ก็ขอให้ศีลให้พร

พูดถึงเรื่องขโมยหนีจากพระนี่ โอ๊ย นำสงสารท่านเหมือนกัน แต่เราก็จสงสารเรา หนักมากถึงขนาดขโมยถึงขโมยนะ ถ้าไม่ถึงขั้นนั้นเราก็จไม่ขโมย เพื่อนฝูงไปนี่เหมือน สะพายหนักหมดตัว เพื่อนฝูงติดตามไปด้วยมันไม่สะดวกในการขึ้นเวที มันเหมือนมี อะไรพะรุงพะรัง จะต่ออะไรมันก็ไม่ถนัด เพื่อนฝูงรู้ม ความเพียรมีระยะขาดวรรคขาด ตอนจนได้ เวลาไปคนเดียวมันพุ่ง ๆ เลย ที่นี้หมู่เพื่อนก็รู้ม โอ๊ย ทำไง บางทีกลางวันนี้ ทำทุกแบบนะ เวลากลางวันพัก พระกรรมฐานท่านไม่ได้พักติดกันนะ องค์กรนี้พักอยู่นี้ องค์กรหนึ่งพักอยู่นั้น ไม่ให้เห็นกัน เวลาเราจะขโมยหนี ถ้าเป็นเวลากลางวันก็เตรียมของ ไว้เรียบร้อยแล้วทุกอย่าง แล้วก็เดินฉากไปดูตลาดเลาเดินฉากไป ๆ ดูไป องค์กรนั้นเดิน

จงกรมบ้าง องค์นี้นั่งสมาธิอยู่บ้าง เดินจากไป พอไม่เห็นมีใครแล้วมาเตรียมของปู่ป้า
ๆ สะพายบาตรออกทางนี้ ทางพระอยู่ไม่ไป หายเงิบ ไม่ทราบตอนไหนถึงจะมาที่พัก
มันไม่มีกุฏิแหละ แคร่เฉย ๆ แล้วหายเงิบเลย

โหย ทีนี้ยุ่งกันใหญ่เลยไม่ทราบไปที่ไหน บุกเข้าป่าไปเลยนะไม่มีนะทาง เราก็คือ
เป็นขโมยใหญ่ี่ ไม่มีทางละ บุกนี้ออกโผล่ออกไหนออกไปเงิบเลย เวลากลางวันก็ทำ
แบบนี้ กลางคืนก็อีกเหมือนกันไปเงิบ ๆ แบบเดียวกันนั้นละ พอเงิบ ๆ ป้าออก
เลย ฟุ้งเหมือนกันเข้าป่า ไปนอนอยู่ในป่าก็มี นอนอยู่ในป่า กลางคืนออกไปแล้วก็ไป
นอนอยู่ในป่า ตอนเช้าจึงค่อยออกไป บ้านอยู่ไหนก็ไปบิณฑบาตหมู่บ้านเขา ออกไปอีก
เรื่อย ๆ ขโมยอยู่อย่างนั้นเป็นประจำ ขโมยจริง ๆ นะ ถ้าเป็นบาปด้วยการขโมยหนีพระ
นี่เราจะเป็นบาปหนักเหมือนกันนะ ถ้าเราจะบาปหนักเราก็ต้องแบ่งให้พระบ้างสิ เราจะ
มาแบกคนเดียวยังไง พวกนี้พวกวิ่งตามรุ่มตามเรา พวกนี้พวกบาปหนักที่สุดนี้ เราก็จะ
เอาพวกนี้ทำให้เราลำบากมาก เราก็จะแบ่งไปทางนี้เสีย ให้ต่างคนต่างแบกไปเท่านั้น
แหละ

นี่เราพูดถึงเรื่องการดำเนินของเรา มันเอาจริงเอาจังขนาดนั้นนะ เพราะฉะนั้น
เวลามองเห็นที่ไหน ๆ กับพระกับเณรเราพูดจริง ๆ นะ สั่งสอนเราก็รู้ยูนิสัยวาสนาภูมิ
จิตใจมีความหยาบละเอียดแค่ไหน ตลอดความโง่ความฉลาดก็รู้ แต่ที่ทนที่มันโดนเอา
ๆ เพราะความผิดพลาดของพระของเณรมาทางสายตาทางหูทางความคิดความอ่านจน
ได้นั้นแหละ มันก็หนักจนได้ นี่ชิมันลำบากนะ หนัก ผู้ปฏิบัติต้องเป็นผู้ใช้สติปัญญา อืด
ๆ อาด ๆ ไม่ได้นะ กิเลสคล่องตัวที่สุด เวลาสติปัญญาก้าวเดินมันถึงได้รู้กัน กิเลสมัน
ชำนาญมันคล่องตัวมาแต่เมื่อไร ทางนี้ฝึกซ้อม ๆ จับกันได้ ๆ มันค่อยรู้เรื่องของกิเลส
ไปเรื่อย ๆ ทีนี้เหนือกันแล้วก็ชัดกันเลย ทีนี้ออกทางไหนรู้หมดนั้นเห็นไหมละ ทางฝึก
อยู่เสมอคล่องตัวไปเรื่อย ๆ แหละ

พวกที่อยู่ในครวัก็เหมือนกันนะ ให้ตั้งหน้าตั้งตาภาวนา มาแล้วอย่าให้มีเรื่องมี
ราวอะไรเกิดขึ้นในวัดนะ มาชำระกิเลสมาเกิดเรื่องเกิดราวทะเลาะเบาะแว้งกันนี้ใช้ไม่ได้
เลย เราไม่เหมือนใครนะไล่หนีทันที ไม่ยุ่งนะ พระก็เหมือนกันไล่หนีทันทีเลย เพราะ
มันหยาบโหดที่สุดเอามาอวดทำไม เท่านั้นพอ ข้างในก็เหมือนกัน ให้อูหัวใจเจ้าของ
ผิดพลาดใครไปให้ความหมาย ถ้าจะแก้ตัวเองต้องดูตัวเองก่อน คนนั้นไม่ดีอย่างนั้น
ใครไปคิดว่าคนนั้นไม่ดีมันบีบบังคับทันที อันนั้นไม่ดีก็ให้รู้ ตัวนี้ไม่ดี ๆ ก็ให้รู้ ถึงเรียกว่า
ชำระตัวเอง จะไปดู เช่นอย่างว่าคนนั้นไม่ดี ตัวเราไม่รู้ ถ้าใช้สติปัญญา อันนั้นไม่ดีแล้ว
อันนี้เป็นยังไง ย้อนกันพิจารณาทบทวนให้ได้เหตุได้ผลทั้งสองฝ่าย ไปได้สบาย ๆ ด้วย
ความคล่องตัว ด้วยอำนาจแห่งความฉลาด ต้องอย่างนั้นซิ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd